

2 maja 1927 r.

B66c 3/04

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 5679.

Kl. 35 b 3/04

Société Française de Construction de Bennes Automatiques
(Graville le Havre, Francja).

Kosz do ładowania płodów okopowych.

Zgłoszono 12 czerwca 1924 r.

Udzielono 25 sierpnia 1926 r.

Pierwszeństwo: 21 lipca 1923 r. (Francja).

Wiadomem jest, że kosze ładunkowe samoczynne posiadają, ogólnie biorąc, części chwytające lub skrzynki z blachy żelaznej. Do materiałów w postaci brył stykających się wzajemnie, jak np. buraków, wypada zastąpić blaszane skrzynki koszami lub widłami o szponach lub palcach łatwo przeslizgujących się pomiędzy bryłami danego tworzywa. Szpony te powinny być bardzo mocne i zarazem lekkie, oraz posiadać dość znaczną długość, aby chwytaly dużą ilość materiału. Budowane obecnie kosze samoczynne powyższego typu zaopatrzone są w wymienione widły, których uchwyty jednak posiadają kształt nieodpowiedni, a wobec zbyt małej ich sztywności wypada je wiązać zapomocą ścięgien poprzecznych.

umieszczonych w połowie długości wideł, co skraca użyteczną długość wideł do części wystającej poza poprzecznice, ponieważ ta, opierając się o tworzywo, przeszkadza ramionom wideł odpowiednio w niem się zagłębiać. Wobec powyższego zanurzanie się wideł w masie materiału, pojemność oraz wydajność kosza przy dużym ciężarze ustroju są stosunkowo małe.

Przedmiot wynalazku niniejszego stanowi nowy typ kosza ze szponami lub uchwyty, tem się wyróżniający, iż uchwyty wideł, wytłaczane są z blachy żelaznej w postaci ciała równej wytrzymałości i niezależnie od siebie przymocowane do zewnętrznej belki podłużnej urządzenia, stanowiącej część głównej oprawy pochwy,

dając się w ten sposób łatwo zmieniać w razie potrzeby, są zaś zaopatrzone na końcach w okucia stalowe.

Kosz zbudowany w powyższy sposób zanurza się głęboko w masę buraków lub podobnego materiału, co w porównaniu z przyrządami typu normalnego znacznie podnosi wydajność pracy.

Załączony rysunek wskazuje jedną z form wykonania niniejszego wynalazku.

Fig 1 przedstawia widok zboku kosza w pozycji zamkniętej; fig. 2 — widok kosza od przodu; fig. 3 — przekrój poprzeczny przez A — A (fig. 2) przez jeden z szponów, umocowanych w oprawie, i fig. 4 — przekrój przez B — B (fig. 1), płaszczyznę przechodzącą przez jedną z listew stanowiących boki kosza wraz ze ścięgnem usztywniającem.

W przykładzie wykonania przedstawionym na rysunku każda szczeka kosza składa się z oprawy górnej w postaci podłużnej belki zewnętrznej 1 i belek bocznych 2. Oprawy obu szczek kosza są połączone przegubowo zapomocą osi 3; gdy jednak chodzi o kosz o oprawie sztywnej przegub można usunąć i zastąpić przegubem względem samego kosza. Do otwierania i zamykania kosza służy dowolny napęd.

Czworokątna podłużna belka zewnętrzna 1 wykonana jest z kształtówek żelaznych korytkowych, połączonych ze sobą odpowiednimi łóbkami. Do belki tej są przynitowane w pewnych odległościach od siebie trzymadła stalowe 4.

Zdejmowalne szpony 5 kosza, umocowane w trzymadłach 4 sworzniami 6, wykonane są najkorzystniej z blachy żelaznej wytłaczanej o szwach spawanych autogenicznie. Są one łukowo wygięte i ukształtowane w postaci ciała równej wytrzymałości. Ostrze każdego z nich posiada okucie stalowe 7 zaokrąglone w celu zapobieżenia uszkodzeniom tworzywa.

Na belkach bocznych 2 opraw są umo-

cowane szpony 8 z blachy żelaznej w kształcie łuku koła i usztywnione ścięgnami 9, przymocowanymi końcami do belek 2 oraz do odpowiednich szpon. Szpony 8 stanowią boki pochew kosza.

Podczas pracy kosza szpony 5 i 8 w kształcie wideł wsłizgują się z łatwością pomiędzy nabierany materiał. Tym sposobem produkty nie ulegają uszkodzeniu i kosz napełnia się całkowicie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kosz do ładowania płodów okopowych zaopatrzony w szpony chwytające, znamienny tem, że szpony (5) umocowane są niezależnie od siebie jedynie tylko końcami w oprawie (1) kosza.

2. Kosz według zastrz. 1, znamienny tem, że szpony wytłaczane są z blachy żelaznej w postaci ciała o równej wytrzymałości.

3. Kosz według zastrz. 1 lub 2, znamienny tem, że koniec szpony wykonywa się przez tłoczenie i przytwierdza się zdejmowalnie do nakładki (4), przymocowanej do odpowiedniej belki podłużnej (1).

4. Kosz według zastrz. 1 lub 2, znamienny tem, że wolny koniec każdej szpony zaopatrzony jest w okucie (7) o końcu zaokrąglonym i wykonanym z twardego materiału, np. ze stali.

5. Kosz według zastrz. 1, znamienny tem, że boki jego składają się z płaskich uchwyków żelaznych (8), usztywnionych ścięgnami (9), przymocowanymi do uchwyków i do odpowiedniej belki poprzecznej (2) kosza.

Société Française de
Construction de Bennes
Automatiques.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig.1

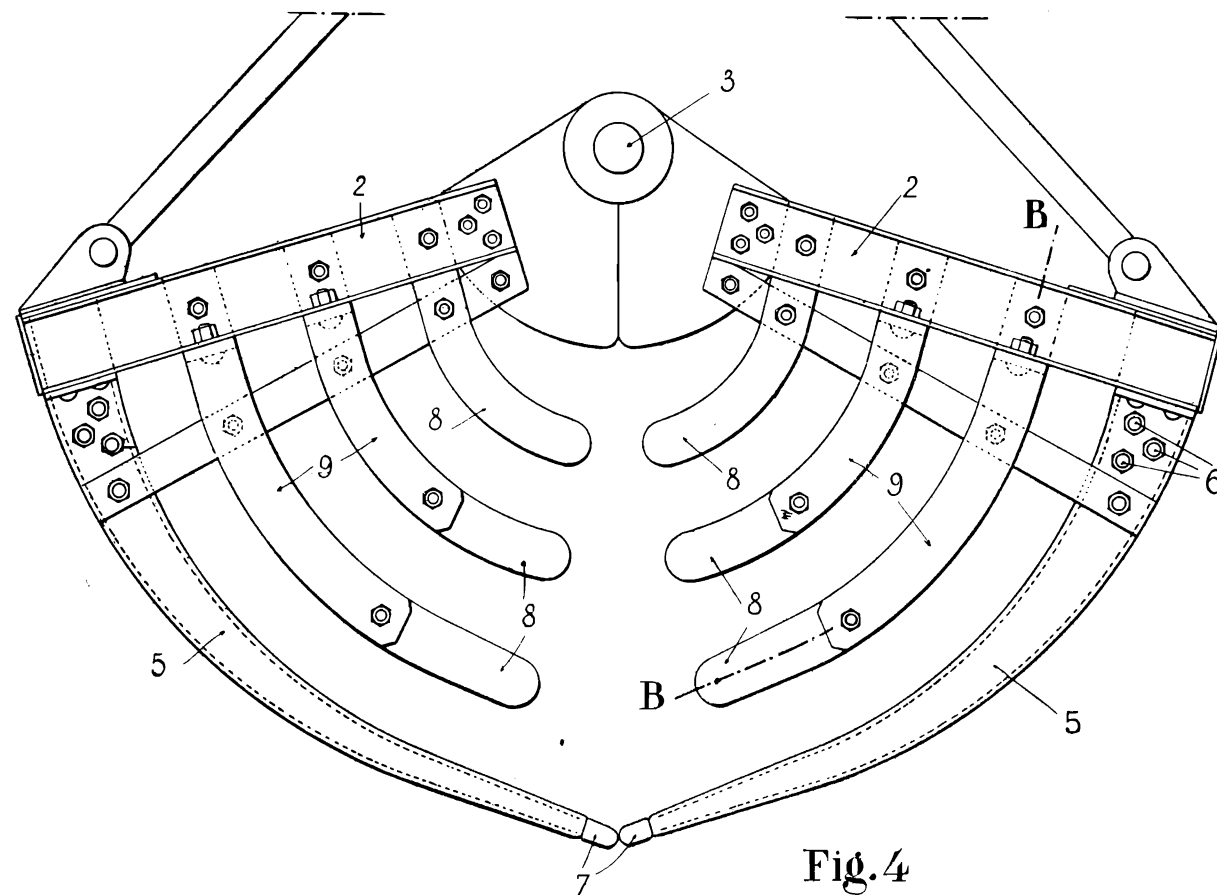

Fig.2

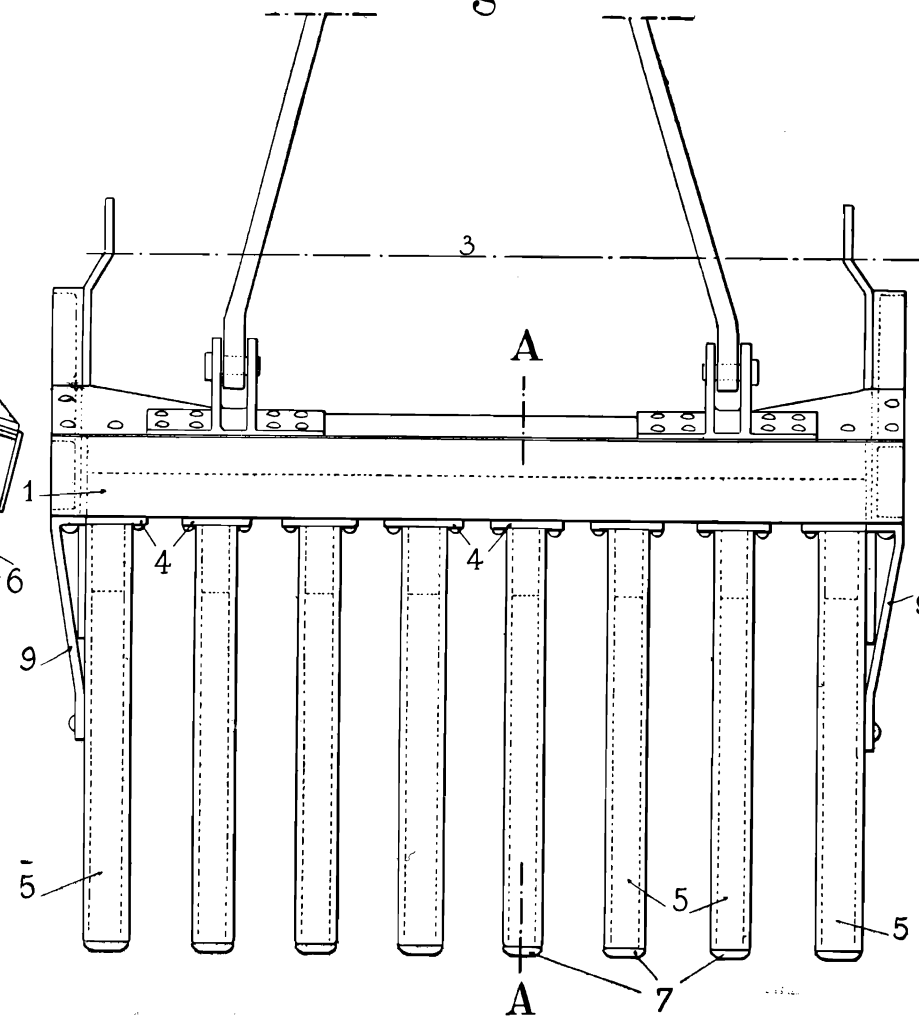

Fig.4

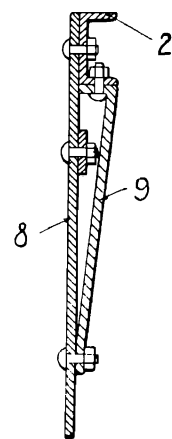

Fig.3

